

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31 – Email: cmcuria@cmglobal.org

SUPERIORE GENERALE

Rzym, 20 września 2017

Do wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej

List okólny z okazji Uroczystości św. Wincentego a Paulo

„KU ODNOWIONEJ KULTURZE POWOŁAŃ DO ŻYCIA KONSEKROWANEGO”

Drogie Siostry, drodzy Bracia,

Niech łaska i pokój Jezusa zawsze będą z nami!

W tym Jubileuszowym Roku 400. Rocznicy charyzmatu wincentyńskiego mamy tak wiele powodów, by dziękować Panu.

Powinniśmy dziękować Jezusowi za dar tysięcy członków różnych gałęzi Rodziny Wincentyńskiej, którzy przez 400 lat historii podtrzymywali żywotność charyzmatu aż do dzisiaj i z pomocą łaski Bożej przekazywali go z pokolenia na pokolenie. Tysiące z nich osiągnęło stan świętości, a niektórzy zostali oficjalnie ogłoszeni przez Kościół błogosławionymi lub świętymi. Teraz są w Niebie, skąd wstawiają się za nami i towarzyszą nam na drodze życia, w pielgrzymce ku całkowitemu i wiecznemu zjednoczeniu z Bogiem.

Podjmując temat duszpasterstwa powołań do życia konsekrowanego w Rodzinie Wincentyńskiej i myśląc o jej przyszłości, a także przyszłości charyzmatu, ogromne znaczenie ma głębia naszego osobistego zaangażowania, zapału i przekonania. Niech jednym z konkretnych

owoców Roku Jubileuszowego 400. Rocznicy naszego charyzmatu będzie „odnowiona kultura powołań do życia konsekrowanego”. Przez kulturę powołań do życia konsekrowanego rozumiem środowisko, gdzie powołania do takiej formy życia będą się naturalnie rozwijały, a odpowiedź na zaproszenie Jezusa: „pójdź za Mną”, będzie akceptowana a nie traktowana jak dziwny czy niewłaściwy wybór życia. Chcemy stworzyć środowisko, gdzie dla każdego młodego mężczyzny lub młodej kobiety decyzja o pójściu za Jezusem będzie czymś „normalnym”, a nie „anormalnym”, a w naszym konkretnym przypadku, pójścia za Jezusem śladami św. Wincentego a Paulo w jednym ze Zgromadzeń Rodziny Wincentyńskiej.

Gdy mówię o odnowionej kulturze powołań do życia konsekrowanego w sensie ogólnym, mam świadomość, że w wielu częściach świata taka kultura jest już obecna. Jednakże w innych miejscach, społeczeństwo wcale nie sprzyja promowaniu kultury powołań do życia konsekrowanego. Często jej się sprzeciwia, używając różnych środków, by takie środowisko osłabić.

W liście z 25 stycznia 2017 r., na początku obchodów 400. Rocznicy naszego charyzmatu, zaprosiłem wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej do bardzo konkretnego działania, mianowicie, aby każdy jej członek przyprowadził nowego kandydata do jednej z gałęzi Rodziny Wincentyńskiej. Minęła już ponad połowa roku, a zatem gdy świętujemy Uroczystość naszego Założyciela, każdy z nas może indywidualnie odpowiedzieć na następujące pytania:

- * Jak do tej pory odpowiedziałem/am na to zaproszenie?
- * W jakiej mierze zaangażowałem/am się w tę dziedzinę w pierwszej połowie Roku Jubileuszowego?
- * Czy zachęciłem/am kogoś do zaangażowania się w jedną z gałęzi Rodziny Wincentyńskiej: do jednego ze zgromadzeń żeńskich lub męskich albo w jedną z gałęzi świeckich?

Chociaż wkroczyliśmy w drugą połowę Roku Jubileuszowego, ponawiam z zapałem to zaproszenie skierowane do każdego członka Rodziny Wincentyńskiej, tym razem konkretnie zorientowane na życie konsekrowane; zaproszenie, aby dołożyć wszelkich starań, by pomóc młodym osobom odpowiedzieć na wezwanie Jezusa. Chciałbym bardzo mocno podkreślić ten cel w momencie, gdy obchodzimy Uroczystość św. Wincentego a Paulo w ramach 400. Rocznicy charyzmatu wincentyńskiego. Proszę każdego członka Rodziny o otwartość i uczynienie wszystkiego, co możliwe, aby przez modlitwę, osobisty kontakt i towarzyszenie zachęcić młodego człowieka do rozeznania, jeżeli przeczuwacie, że Jezus powołuje go do życia konsekrowanego.

Wiele osób w Rodzinie Wincentyńskiej pracuje bez wytchnienia na rzecz promowania powołań i jestem przekonany, że w czasie trwania Roku Jubileuszowego zobaczyliśmy lub zobaczymy konkretne owoce, ponieważ nowi kandydaci podejmują drogę życia konsekrowa-

nego, zwłaszcza w Zgromadzeniach Rodziny Wincentyńskiej. Dlatego dziękuję Wam z głębi serca! Św. Wincenty byłby tego samego zdania:

„Dziękuję Bogu za specjalne nabożeństwa, które planujesz podjąć, by przez przyczynę św. Józefa prosić Boga o rozwój Zgromadzenia. Proszę Jego Boską Dobroć, aby znalazł w nich upodobanie. Przez ponad dwadzieścia lat nie ośmielałem się Go o to prosić, uważając, że skoro Zgromadzenie jest Jego dziełem, troskę o jego zachowanie i rozwój należy pozostawić samej Opatrzności. Jednak po dłuższej refleksji nad zaleceniem danym nam w Ewangelii, by prosić Boga, aby posłał robotników na swoje żniwo¹, przekonałem się o znaczeniu i przydatności tego nabożeństwa²”.

W celu odnowienia kultury powołań do życia konsekrowanego, proponuję, abyśmy skupili się na trzech następujących grupach:

- **Członkowie gałęzi życia konsekrowanego w Rodzinie Wincentyńskiej**

Zwracając uwagę na ten punkt, zdaję sobie sprawę, że nie mówię nic nowego. Temat życia konsekrowanego był w historii Kościoła wielokrotnie podejmowany i podkreślany. Chciałbym zatem tylko dodać mój głos, a jednocześnie rzucić wszystkim członkom Zgromadzeń życia konsekrowanego w Rodzinie Wincentyńskiej nowe wyzwanie, by pracować bez wytchnienia nad odnowieniem kultury powołań do życia konsekrowanego.

Dla nas, jako członków gałęzi życia konsekrowanego Rodziny Wincentyńskiej, priorytetem powinno być podejmowanie odpowiedzialności za duszpasterstwo powołaniowe i w dalszym ciągu budowanie kultury powołań do życia konsekrowanego. Dla każdej siostry, brata, księdza, diakona, seminarzysty i nowicjusza powinno to być widocznym i istotnym znakiem miłości do charyzmatu, który odziedziczyliśmy, do Zgromadzenia, którego jesteśmy członkami, do Kościoła i Królestwa Bożego.

- **Członkowie gałęzi świeckich Rodziny Wincentyńskiej**

Kilka miesięcy temu, skontaktowała się ze mną osoba odpowiedzialna za świecką gałąź Rodziny Wincentyńskiej na płaszczyźnie międzynarodowej, z propozycją, by zachęcić wszystkie gałęzie świeckie Rodziny Wincentyńskiej do aktywnego uczestnictwa lub kontynuowania uczestniczenia w promowaniu kultury powołań do życia konsekrowanego w Zgromadzeniach Rodziny Wincentyńskiej. Wyraziła ona tę inicjatywę następującymi słowami: *„Wy, Siostry, Bracia i Księża wewnątrz Rodziny Wincentyńskiej, tak wiele uczyniliście i tak wiele czynicie dla ludzi świeckich. W zamian chcielibyśmy coś zrobić dla was”*. Jaka wspaniała zachęta, wsparcie i inicjatywa ze strony świeckiego członka Rodziny Wincentyńskiej!

Chciałbym zaprosić i zachęcić indywidualnie każdego członka gałęzi świeckiej Rodzi-

¹ Por. Łk 10,2.

² Coste V, 462-463. List 1956 do Stefana Blatiron, Przełożonego w Genui z 12 listopada 1655.

ny Wincentyńskiej, by w dalszym ciągu angażował się lub aktywnie zaangażował w rozwój kultury powołań do życia konsekrowanego i osobiście uczestniczył w duszpasterstwie powołań, szczególnie na rzecz różnych Zgromadzeń wincentyńskich. Będzie to jasnym znakiem, że budowanie kultury powołań do życia konsekrowanego nie jest wyłącznie zarezerwowane dla osób podejmujących tę drogę życia – siostr, braci, księży, diakonów, seminarzystów i nowicjuszy – ale że wszyscy wierni Kościoła, wszyscy członkowie Rodziny Wincentyńskiej, zarówno osoby świeckie jak i konsekrowane, są za to odpowiedzialne.

Podejście i sposoby uczestniczenia mogą się czasami różnić od siebie w tej czy innej gałęzi, lecz cel pozostaje ten sam: jako Rodzina Wincentyńska, uczestniczymy w budowaniu kultury powołań do życia konsekrowanego. W jaki sposób gałąź świecka może konkretnie uczestniczyć w tym zadaniu?

- * Modlić się regularnie, indywidualnie lub w grupie, aby wyprosić nowe powołania do życia konsekrowanego.
- * Być uważnym na znaki, które wskazują, że Jezus być może wzywa młodego mężczyznę lub młodą kobietę, aby za Nim pójść jako siostra, brat lub ksiądz oraz zachęcać ją lub jego do pójścia w tym kierunku.
- * Rozmawiając z młodzieżą, ukazywać życie konsekrowane jako wybór bardzo konkretny. Gdy mówimy o małżeństwie, powinniśmy równocześnie mówić o życiu konsekrowanym, aby młodzież traktowała je jako wybór bardzo normalny, normalne wezwanie i odpowiedź na całe życie.

Ten Rok Jubileuszowy jest znakomitą okazją, aby w dalszym ciągu zachęcać do odnowionych lub nowych inicjatyw lub zacząć to czynić. Świeckie gałęzie Rodziny Wincentyńskiej mogą wspólnie stworzyć środowisko, kulturę, która będzie otwarta na powołanie do życia konsekrowanego, traktując je jako normalną odpowiedź, by realizować powierzona misję. Świeckie gałęzie mają ten sam charyzmat i tę samą duchowość. Są naturalnym środowiskiem, gdzie rodzą się nowe powołania do życia konsekrowanego.

- **Osoby spoza Rodziny Wincentyńskiej**

Kultura powołań do życia konsekrowanego nie ogranicza się jedynie do Rodziny Wincentyńskiej, ale powinna być kontynuowana, odnowiona lub podejmowana w całym społeczeństwie, aby uczynić z niej normalny i logiczny wybór, pośród innych wyborów, w odpowiedzi na zaproszenie do naśladowania Jezusa w Jego misji. Gdy chodzi o Zgromadzenie, jednym ze sposobów, w jaki staramy się angażować i uczestniczyć w odnowieniu kultury powołań do życia konsekrowanego jest rozwijanie mediów cyfrowych i społecznościowych, wdrażanie inicjatyw oraz nowych lub odnowionych podejść, aby dotrzeć z przesłaniem do jak największej liczby odbiorców.

W czasie gdy przygotowujemy się do obchodów Uroczystości św. Wincentego a Paulo w tym Roku Jubileuszowym 400. Rocznicy charyzmatu wincentyńskiego, angażujemy się

nadal, zaangażujemy się na nowo lub zaczniemy się angażować w budowanie kultury powołań do życia konsekrowanego we wszystkich miejscach naszej służby. Liczymy na nasze własne umiejętności, ale zawsze z całkowitym zaangażowaniem i wewnętrznym ogniem, tak, aby nasza miłość do służby na rzecz promowania nowych powołań mogła być zawsze „uczuciowa i czynna”.

Dziękujemy Bogu za wszystkie powołania do życia konsekrowanego, które otrzymujemy z miłosiernych rąk Jezusa, albowiem to właśnie Jego miłosierdzie wobec różnych Zgromadzeń życia konsekrowanego w Rodzinie Wincentyńskiej sprawia ten cud. Jak to przypominał św. Wincenty:

„Bardzo ceń sobie zaszczyt, który Ci uczynił, wybierając Cię spośród tysiąca, aby okazać Ci dobroć, a przez Ciebie okazać ją swym cierpiącym członkom, i często dziękuj Mu za to w duchu pokornej wdzięczności, której niech Ci udzieli, o co Go proszę. Albowiem jeżeli raz odcisnęła się ona w Twej duszy, zwiększy ona w Tobie pragnienie podobania się jedynie Bogu i troskę o to, by Mu składać w ofierze wszystkie działania³”.

Niech Matka Boża od Cudownego Medalika, św. Wincenty a Paulo oraz wszyscy Błogosławieni i Święci Rodziny Wincentyńskiej wstawiają się za nami w intencji tej inicjatywy. Błogosławionego Święta! W dalszym ciągu módlmy się za siebie nawzajem.

Wasz Brat w św. Wincentym,

Tomaž Mavrič, CM
Przełożony Generalny

³ Coste V, 616; List 2068 do Siostry Franciszki Ménage w Nantes z 17 maja 1656.